

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: به سوی حقیقت، ۲۱ اپریل ۲۰۲۲*
مترجم: سایت «۱۰ مهر»
۰۷ می ۲۰۲۲

تنها راه حل: شکست نظامی کامل اوکراین

(۲)

فرگی چمبرز: در حال حاضر حزب شما چند فرماندار دارد؟

رومان کونیکو: سه فرماندار

فرگی چمبرز: و چه تعداد کرسی‌های پارلمانی؟

رومان کونیکو: دقیق به خاطر ندارم بیش از ۹۰ کرسی.

فرگی چمبرز: درصد تقریبی آن چقدر است؟

رومان کونیکو: فکر کنم ۱۹ درصد. اما دومین حزب بعد از «روسیه متحد» هستیم، چون آنها دولت را کنترل می‌کنند.

فرگی چمبرز: از منظر یک امریکائی با دیدگاهی دیالکتیکی، احساس نزدیکی بیشتری با حزب «روسیه متحد» دارم، تا اگر در روسیه زندگی می‌کردم. شما از درآمد، فاصله درآمدی، مآی کردن منابع و الیگارش، صحبت می‌کنید. از منظر غرب، اینها مسائلی است که پوتین باید به خاطر آنها سرزنش شود. ولی به نظر می‌رسد همه اینها در ۲۰ سال گذشته به نسبت دهه ۹۰ بهتر شده‌اند. شما موافقید؟ نه این که این مسائل حل شده باشند، بلکه شرایط مادی توده‌ها در روسیه پوتین به نسبت دهه ۹۰ بهتر شده است.

رومان کونیکو: البته، ولی بیشتر بین سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۱۱، به خاطر بالا رفتن قیمت جهانی نفت و گاز در آن سال‌ها. و ما به این «چربی آوردن» می‌گوئیم.

فرگی چمبرز: یعنی مثل یک حباب؟

رومان کونیکو: بله. و ما هنوز با کوهی از مسائل حل نشده روبه رو هستیم که همه توسط حزب «روسیه متحد» ایجاد شده است. مشکلات زیادی در سیستم بهداشت و درمان داریم، چرا که تمام این سال‌ها آنها فقط از آنچه «بهینه‌سازی» می‌نامند، پیروی کرده‌اند. کلینیک‌ها و بیمارستان‌ها را بستند تا دوتا را یکی کرده و پول زیادی خرج نکنند. آنها با عنوان بهینه‌سازی بسیاری از مجتمع‌های بیمارستانی کوچک را هم بستند.

فرگی چمبرز: به اسم بهرموری؟

رومان کوننکو: بله، البته همه چیز با ظهور کووید - ۱۹ از هم پاشیده شد، چرا که در بسیاری از بیمارستان‌ها یا مراکز بهداشتی، باز هم به بهانهٔ بهینه‌سازی، بخش بیماری‌های واگیردار را تعطیل کرده بودند. بنابراین امکانات جداسازی بیماراران را نداشتند و باید آنها را به مناطق مجاور می‌فرستادند. البته مجبور بودند که به‌سرعت امکاناتی ایجاد کنند، ولی آنچه در آغاز ۲۰۲۰ - در مارچ و اپریل - اتفاق افتاد این بود که ما [تخت] کافی در بیمارستان‌ها برای آنها که به کووید مبتلا شده بودند، نداشتیم.

فرگی چمبرز: من در این‌باره بی‌اطلاعم، اما معتقدم که مسایل مربوط به «حقوق بشر» اغلب تبدیل به ابزاری در دست امپریالیسم شده است. آیا نگرانی حزب به‌خاطر مسایل «حقوق بشری در روسیه است، یا با توجه به حزب اتحاد روسیه، حقوق اجتماعی؟ آیا فکر نمی‌کنید که مشکل سرکوب دولتی وجود دارد؟

رومان کوننکو: درست است. فکر می‌کنم که حقوق مدنی اهمیت دارد، اما اهمیت حقوق اجتماعی نیز کمتر از آن نیست. ما مخالف حملهٔ حزب اتحاد روسیه به حقوق مدنی دموکراتیک مردم برای حضور در تظاهرات خیابانی هستیم. ما می‌خواهیم حق شرکت در تظاهرات حفظ گردد.

فرگی چمبرز: بنابراین شما مخالف بازداشت تظاهرکنندگان هستید؟

رومان کوننکو: بله، ما جزو همان کسانی بودیم، که در مخالفت با آنها و دیگر اقدامات ضد مردمی حزب اتحاد روسیه، به خیابان‌ها آمدیم.

فرگی چمبرز: اما شما اعتراضی به این عملیات ویژه ندارید، و اعتراض شما به مسایل دیگر است؟

رومان کوننکو: می‌دانید، موارد بسیاری از محکومیت به جرم تظاهرات وجود دارد. محکومیتی که حتی مطابق قوانین خود آنها، غیر قانونی است.

فرگی چمبرز: آیا معمولاً تظاهرات و تخلفات مطبوعاتی در مورد عملیات ویژه و یا هر موضوع دیگری، موجب محکومیت زندان‌های طولانی می‌شود؟ یا آن که به جریمهٔ نقدی اکتفاء می‌شود.

رومان کوننکو: تقریباً همیشه جریمهٔ نقدی است. واقعاً فکر نمی‌کنم که هیچ کدام از اعضای حزب ما به دلیل فعالیت‌های سیاسی به زندان افتاده باشند.

فرگی چمبرز: زیرا در غرب این تصور وجود دارد که کافی است شما قدمی علیه سیاست حاکم در روسیه بردارید، تا پوتین به سراغتان بیاید.

رومان کوننکو: به‌طور عمده وضع به این منوال است که شما بعد از دستگیری، شبی را در ادارهٔ پولیس می‌گذارانید، و قاعدتاً فردای آن شب، شما را به دادگاه فرستاده و آنجا جریمهٔ شما تعیین می‌شود.

فرگی چمبرز: مطلب دیگر این که ما در غرب نمی‌شنویم که حزب کمونیست بزرگترین حزب مخالف دولت است. ما تنها از آلکسی ناولنی رهبر حزب «روسیهٔ آینده» خبر می‌شنویم.

رومان کوننکو: ناولنی و طرفدارانش، تعداد اندکی هستند که عمدتاً در ثروتمندترین و اروپائی‌ترین شهرهای روسیه یعنی سن پترزبورگ و مسکو حضور دارند. آنها در هیچ جای دیگر روسیه نیروئی ندارند.

فرگی چمبرز: این مسأله برای من جالب توجه است که غرب به‌دنبال شنیدن چه صداهائی از روسیه است. در غرب همهٔ صحبت پیرامون بخش کوچکی از بورژوازی سن پترزبورگ و مسکو است. کسانی که قاعدتاً تحصیل کردهٔ غربند، و در مبادلات تجاری و مالی با غرب هستند، آدم‌هائی که ممکن است ساکن روسیه هم نباشند.

رومان کوننکو: کاملاً با نظر شما موافقم.

فرگی چمبرز: پس در حقیقت گرایش ناولنی نمایندگی این گروه از مردم را به عهده دارد.

رومان کونکو: بله، این‌ها تنها کسانی هستند که از ناولنی پشتیبانی می‌کنند. اغلب آنها جوانانی هستند بین ۱۶ تا بیست سال، چرا؟ دلیلش را من درست نمی‌دانم. شاید آنها می‌خواهند خود را متعلق به چیزی که خودشان «طبقه خلاق» می‌نامند، بدانند. حال این اصطلاح به چه معناست، من که سر در نمی‌آورم.

فرگی چمبرز: ما شاهد گرایش مشابهی در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ در جامعه آمریکا هستیم. در آن دوران این گرایش ضد فرهنگ جوانان، محیط مستعدی را برای فعالیت‌های سازمان سیا و به‌خصوص ترویج آنارشیسم به‌وجود آورده بود. حالا نیز گروه رسانه‌ی وایس (Vice) پایش به روسیه باز شده و شروع به پخش خبر از روسیه می‌کند. پوسی رایت (Pussy Riot) [گروه موسیقی فمینیست‌های روسی] همه جا به‌عنوان نماد مقاومت روسی، ظاهر می‌شود. درست است؟

رومان کونکو: کاملاً

فرگی چمبرز: ارتباط حزب شما با حزب کمونیست چین (CPC) چگونه است؟

رومان کونکو: ارتباط ما با آنها بسیار نزدیک است. ما با آنها یک توافق مشارکت پنج ساله داریم، با قابلیت تمدید در انتهای پنج سال. ما به‌طور منظم تبادل نماینده کرده و در زمینه جنبه‌های علمی آموزش مارکسیسم - لنینیسم همکاری داریم. بنابراین روابط ما بسیار نزدیک است.

فرگی چمبرز: شاید حتی نزدیک‌تر از سال‌های ۱۹۶۰ که شکاف عقیدتی عمیقی میان حزب کمونیست اتحاد شوروی با حزب کمونیست چین به وجود آمده بود؟

رومان کونکو: بله البته بسیار نزدیک‌تر.

فرگی چمبرز: آیا به‌طور کلی همکاری چین و روسیه را بخش مهمی از پیشرفت تاریخ به جلو ارزیابی می‌کنید؟

رومان کونکو: البته، این بخشی از پیشرفت تاریخی است. این همکاری به کشورهای جهان امکان تنوع بخشیدن به اقتصاد را می‌دهد.

فرگی چمبرز: آیا هدف حزب از دوباره به قدرت رسیدن در روسیه، و برقراری دوباره دیکتاتوری پرولتاریا است؟

رومان کونکو: به قدرت رسیدن دوباره در روسیه؟ بله، اما ما در مورد دیکتاتوری پرولتاریا، در برنامه رسمی خود ذکری به میان نیاورده‌ایم. هدف ما به‌طور رسمی «ساختن سوسیالیسم نوشته قرن بیست و یکم» است که به‌معنای کوشش ما در استفاده از بهترین مزایای دوران شوروی و آنچه امروز صواب است، می‌باشد.

فرگی چمبرز: چه تفاوتی میان دوران شوروی و این مفهوم «سوسیالیسم نو شده قرن بیست و یکم» وجود دارد.

رومان کونکو: به‌طور کلی از لحاظ اقتصادی می‌توان گفت که ما مخالف در بست مالکیت خصوصی نیستیم. ما معتقدیم که کسب و کارهای کوچکی مانند نانوائی کوچک، آرایشگاه و یا داروخانه می‌تواند وجود داشته باشد. این تفاوت اصلی [برنامه ما] با دوران شوروی است، زیرا در آن زمان همه کسب و کارها دولتی بود. ما معتقدیم که این سیاست می‌تواند در ابتداء کمک به رشد اقتصادی نماید. همان‌طور که لنین در سالهای ۱۹۲۰، نپ [سیاست نوین اقتصادی] را با هدف گذار از دوران فقر بعد از رژیم تزاری به کمونیسم اعمال نمود. [نپ] سیاست اقتصادی «مختلط» بود که کسب و کارهای کوچک تا متوسط را مجاز شمرده، در حالی که دولت بنگاه‌های بزرگ چون بانک‌ها را در تحت تسلط خود داشت. هدف از این سیاست کمک به تشکیل سرمایه مورد نیاز توسعه نیروهای تولیدی بود. ما معتقدیم که همین هدف را باید دنبال کرد.

فرگی چمبرز: به‌عنوان وسیله‌ای برای رسیدن به هدف غائی یعنی کمونیسم و یا تنها کوششی برای تطبیق با شرایط فعلی زمانه؟

رومان کوننکو: بدون شک، در نهایت باید به دنبال کمونیسمی تمام عیار بود، اما ابتداء ما نیازمند ساخت کشوری سوسیالیستی هستیم.

فرگی چمبرز: مشابه آنچه دنگ شیائو پینگ [رهبر چین در بین سال‌های ۱۹۷۸ تا ۱۹۸۹] می‌گفت؟

رومان کوننکو: چیزی مشابه آن، هر چند که ما به دنبال کپی کردن از الگوی چین نیستیم، اما...

فرگی چمبرز: چنین می‌فهمم که در موقعیت فعلی، شما هم طرفدار تصرف قهرآمیز دولت نیستید؟

رومان کوننکو: ما علناً طرفدار [استفاده از قهر برای تصرف دولت] نیستیم. در اسناد ما ذکر شده که ما باید از طریق انتخابات به قدرت برسیم.

فرگی چمبرز: آیا معتقدید که این روش واقع‌گرایانه است؟ آیا معتقدید که انتخابات در اینجا [روسیه] انتخاباتی آزاد و منصفانه است؟

رومان کوننکو: نه ما چنین اعتقادی نداریم. آنها صادق نیستند. اما ما در راه شفاف‌سازی انتخابات، آزادی و منصفانه بودن آن می‌جنگیم.

فرگی چمبرز: اما این چگونه امکان دارد؟ زیرا کسانی که کنترل انتخابات را در دست دارند، همان‌هایی هستند که تقاب می‌کنند، چگونه می‌توانید آنها را کنار بزنید؟

رومان کوننکو: ما باید سخت‌تر بکوشیم. راه دیگری نیست. فرستادن نمایندگان با بیشترین احساس مسئولیت به کنگره، و واریسی حوزه‌های رأی‌گیری. قبول دارم که در موقعیتی که کل ماشین دولتی به ضد ماست، این تلاشی بسیار دشوار است. البته ما هرگز روش‌های انقلابی برای تغییر قدرت را مستثنی نکرده‌ایم. اما بی‌شک برای انجام تغییرات انقلابی، در ابتداء نیاز به وجود شرایط انقلابی است.

فرگی چمبرز: آیا این ارزیابی درستی است که اکنون تمرکز شما بر روی رشد آگاهی انقلابی و احیای مجدد آموزش سیاسی در روسیه است؟

رومان کوننکو: رشد آگاهی طبقاتی، آموزش سیاسی. حتی به اصطلاح «کنش‌گری مدنی» که کلمه‌ای معادل آن در زبان روسی داریم. ما برای این آموزش حتی اقلامی را در بودجه پیشنهادی خود در نظر گرفته‌ایم. کوشش ما شکل دادن آگاهی طبقاتی در میان بیشترین تعداد از مردم است.

فرگی چمبرز: آیا برنامه آموزش سیاسی وسیعی در کشور وجود دارد که به ابتکار حزب انجام می‌شود؟

رومان کوننکو: البته، ما در هر ناحیه مراکز آموزش سیاسی داریم. اما آموزش سیاسی تنها جمع کردن آدم‌ها و درس دادن به آنها نیست. آموزش سیاسی یعنی تشریح مسایل، «توضیح آن که چرا فلان اتفاق می‌افتد و دلایل وقوع آن چیست»، آموزش می‌تواند از طریق یک ورق اعلامیه، روزنامه و یا رسانه‌های جمعی نیز صورت گیرد.

فرگی چمبرز: شما هنوز پراودا را دارید؟

رومان کوننکو: بله پراودا در اختیار ماست. علاوه بر پراودا که روزنامه‌ای در سطح کشور است، دو روزنامه دیگر در همین سن پترزبورگ منتشر می‌شود.

فرگی چمبرز: پایگاه‌های اصلی حزب در کدام نقاط کشور قرار دارد؟

رومان کوننکو: به‌طور دقیق نمی‌توانم به منطقه‌ای اشاره کنم، زیرا این مناطق هر ساله تغییر می‌کند. اما فکر می‌کنم مهم‌ترین این مناطق بخش مرکزی کشور، نواحی شرق دور، ولادی وستوک و یا خاباروفسک آلتای، باشد.

فرگی چمبرز: آیا سن پترزبورگ به دلیل اروپامداری‌اش، مشکل برانگیزتر است؟

رومان کونیکو: در اینجا لیبرال‌های زیادی هستند، به اصطلاح لیبرال، زیرا که مراد ما از لیبرال در روسیه با معنایی که لیبرال در ایالات متحده دارد متفاوت است. یک حزب سیاسی لیبرال نیز به نام یابلوکو (Yabloko) وجود دارد که طرفدارانی نیز در مسکو و سن پترزبورگ دارد. شهردار شهر نووسیبیرسک (Novosibirsk) در سبیری، یعنی سومین شهر روسیه از لحاظ تعداد جمعیت، یک کمونیست است.

فرگی چمبرز: آیا شما هنوز خود را حزبی با مرکزیت دموکراتیک می‌دانید؟

رومان کونیکو: بی‌تردید، زیرا معتقدیم که بدون مرکزیت دموکراتیک، انضباط حزبی وجود نخواهد داشت.

فرگی چمبرز: آیا در پی فرصتی برای تغییر نام دوباره سن پترزبورگ به لنینگراد، نیستید؟

رومان کونیکو: (با لبخند) فکر نمی‌کنم که این مسأله برای ما در اولویت باشد. به شوخی شاید این در لیست کارهای ما در اولویت ۳۳ام باشد.

فرگی چمبرز: کنجکوم که رابطه شما را با کلیسا بفهمم. آیا کسی می‌تواند هم کمونیست و هم ارتدوکس باشد؟ من در مورد زیوگانف [رهبر حزب کمونیست فدراسیون روسیه] خوانده بودم که با کیریل (Kirill) [اسقف اعظم ارتدوکس روسیه] تماسی‌های دوستانه‌ای داشته و روابط حسنه‌ای با یکدیگر دارند. سیاست حزب در قبال کلیسا چیست؟

رومان کونیکو: گنادی زیوگانف رهبر حزب فردی مذهبی است. این اعتقاد شخصی اوست. اما حزب ما حزبی بی‌خداست. هرچند که این حق را برای هر عضو حزب محفوظ می‌شماریم که به خدا باور داشته باشد. تنها هرگونه تبلیغ مذهبی در داخل حزب ممنوع است، اما به‌عنوان فرد می‌توانید اعتقاد مذهبی داشته باشید. در اسناد رسمی حزب آمده که حزب ما طرفدار بی‌خدائی علمی است و نه خداستیزی مبتذل.

فرگی چمبرز: تفاوت میان خداستیزی مبتذل و بی‌خدائی علمی را چگونه تعریف می‌کنید؟

رومان کونیکو: فکر می‌کنم که تعریف جامعی برای این که چه اعتقادی علمی و یا غیر علمی است وجود ندارد. این بستگی به احساس شخص دارد. احمقانه است اگر کمونیستی به خیابان برود و فریاد بزند که «خدا نیست». به‌نظر من این ابتذال است، ولی کوشش برای بیان این استدلال که تا به‌حال اثباتی علمی برای وجود خدا ارائه نشده، به‌نظرم برخورد علمی‌تری است. من شخصاً بی‌خدا هستم. اما زخم که عضو حزب هم هست به خدا اعتقاد دارد و ما این را پذیرفته‌ایم.

فرگی چمبرز: فکر می‌کنید امروزه کلیسا نقش زیادی در دولت روسیه دارد؟

رومان کونیکو: روزبه‌روز ارتباط کلیسا با جامعه، بیشتر و بیشتر شده، و نقش آن در حال افزایش است. اما در حال حاضر فکر نمی‌کنم آنقدر که بعضی تصور می‌کنند در دولت قدرت داشته باشد.

فرگی چمبرز: هیچ حزب کمونیست و یا سوسیالیستی در جهان وجود دارد که روابط مهمی با آن داشته باشید؟

رومان کونیکو: ما همیشه با حزب کمونیست ویتنام، حزب کمونیست کوبا و حزب کمونیست هندوستان (CPI) روابط خوبی داشته‌ایم.

فرگی چمبرز: حزب مارکسیست هندوستان؟

رومان کونیکو: هر دو [CPI- حزب کمونیست مارکسیست و CPI حزب کمونیست (مائوئیست)] چون آنها احزاب متفاوتی هستند، ولی در دوران انتخابات، در یک قالب مبارزه می‌کنند. در واقع ما با همه احزاب کمونیست، روابط بین‌المللی داریم.

فرگی چمبرز: آیا موافقید که موضع یک حزب کمونیست غربی باید قبل از هرچیز و در درجه اول، مخالفت با امپریالیسم غربی باشد؟

رومان کونیکو: بله اینطور فکر می‌کنم. بیشتر آنها با امپریالیسم، امپریالیسم غربی مخالفند.

فرگی چمبرز: ولی شاید نه در امریکا.

رومان کونیکو: من درباره حزب کمونیست صحبت می‌کنم. در باره بقیه، صحبت نمی‌کنم، چون درباره آنها چیزی نمی‌دانم. در واقع هیچ وقت هم مورد توجه من نبوده‌اند.

فرگی چمبرز: درباره ونزویلا چطور، رابطه‌ای با دولت ونزویلا، با مادورو دارید؟

رومان کونیکو: فکر می‌کنم که هیچ رابطه رسمی با مادورو و یا حزب حاکم نداشته باشیم. تماس‌هایی هست ولی نمی‌توانیم آن را رابطه بنامیم. البته ما معتقدیم که امپریالیسم امریکا فشار سختی بر ونزویلا وارد می‌کند، ولی از طرفی می‌دانیم که دولت مادورو هم بی‌نقص نیست.

فرگی چمبرز: می‌خواستم بپرسم که بعد از فروپاشی اتحاد شوروی، حزب کمونیست چگونه دوباره خود را سازماندهی کرد؟ آیا فقط به کار خود ادامه داد و یا نیاز به رفرم داشت؟

رومان کونیکو: ما، یعنی اعضای حزب کمونیست اتحاد شوروی، نمی‌توانستیم به همان صورت سابق ادامه دهیم، چون رئیس‌جمهور سابق روسیه، بوریس یلتسین حزب کمونیست را در ۱۹۹۱ ممنوع کرد. در نتیجه فقط جمع‌های خاصی از اعضای قبلی حزب، به صورت گروه‌های کوچک کار می‌کردند، مثل «کمونیست‌ها برای اتحاد شوروی». بعد حزب ما به دادگاه قانون اساسی مراجعه کرد و طی یک فرآیند طولانی که تقریباً تمام سال ۱۹۹۲ طول کشید، سعی کردیم ثابت کنیم که ممنوعیت اعلام شده توسط یلتسین، غیرقانونی است و دادگاه یک تصمیم نصفه‌نیمه‌ای گرفت.

فرگی چمبرز: تصمیم نصفه‌نیمه؟

رومان کونیکو: نگفتند که ممنوعیت یلتسین غیرقانونی بوده. گفتند که ممنوعیت حزب کمونیست اتحاد شوروی، و ممنوعیت بنده مرکزی حزب کمونیست جمهوری فدراتیو روسیه سوسیالیستی مطابق قانون بوده. ولی گفتند که ممنوعیت سازمان‌های پایه‌ای و سازمان‌های مردمی غیرقانونی است. بنابراین سازمان‌های مردمی، قانونی شدند. فکر می‌کنم این تصمیم در پایان سال ۱۹۹۲ گرفته شد و در عرض سه ماه، ما این سازمان‌های کوچک مردمی را سازماندهی کردیم و در فیروزی ۱۹۹۲ کنگره‌ای را به نام «کنگره فوق‌العاده حزب کمونیست جمهوری سوسیالیستی فدراتیو شوروی روسیه» برپا کردیم. و در این کنگره حزب کمونیست فدراسیون روسیه KPRF را تأسیس کردیم.

فرگی چمبرز: موضع رسمی حزب نسبت به ستالین چیست؟

رومان کونیکو: ما هیچ تصمیم مشخصی در این مورد نگرفته‌ایم و می‌توان گفت تصمیم ثبت‌شده‌ای وجود ندارد. ما می‌گوییم ستالین، خدمات زیادی به کشور و مردم کرده است. ولی البته از قوانین سوسیالیستی هم در آن دوره، تخطی‌هایی صورت گرفته است. این ارزیابی رسمی ماست. ولی در داخل حزب، البته مواضع دیگری نیز وجود دارد. خیلی‌ها ستالین را از لنین بهتر می‌دانند و بعضی‌ها ضد ستالین هستند.

فرگی چمبرز: اما کسی تروتسکیست نیست؟

رومان کونیکو: (با خنده) البته که نه.

فرگی چمبرز: به نظر شما کدامیک از رهبران شوروی موجب بیشترین تخریب شد و بیشترین مسؤلیت را در فروپاشی اتحاد شوروی داشت؟

رومان کونیکو: خروشچف.

فرگی چمبرز: این نظر بیانگر خیلی چیزهاست. بسیار عالی بود رفیق. از وقتی که امروز در اختیار من گذاشتید، متشکرم.

رومان کونیکو: من هم از شما تشکر می‌کنم. از آمدن‌تان ممنونم و در اینجا همیشه از شما استقبال خواهد شد.

****

فرگی چمبرز نویسنده و سازمان‌دهنده سوسیالیست مستقل در نیویورک است که برای به‌سوی آزادی از اروپای شرقی گزارش تهیه می‌کند. او را می‌توان در تونیتز، اینستاگرام و سابسکریپشن دنبال کرد.